

Nedeľa 2. 4. 2017, 10:00, Krefeld, Nemecko

„A vy, synovia Siona, plesajte a radujte sa v Hospodini, svojom Bohu, lebo vám dá učiteľa, ktorý povedie k spravodlivosti, a zošle vám hojný dážď, podzimný i jarný, najprv. Humná sa naplnia obilím a preše budú oplývať vínnou šťavou a olejom. A nahradím vám roky, ktoré požrala kobyľka, pažravá chrobač, chrúst a húsenica, Moje veľké vojsko, ktoré som posielal na vás. A tak budete jesť a nasýtite sa a budete chváliť meno Hospodina, svojho Boha, ktorý učinil s vami predivné veci, a Môj ľud sa nebude viac hanbiť na veky. A poznáte, že Ja som prostred Izraela a že Ja Hospodin som váš Boh, a že niet iného. A tak sa Môj ľud nebude viac hanbiť až na veky.“ [Joel 2:23-27]

„Milostivý a ľútostivý je Hospodin, dlho zhovievajúci a veľkej milosti. Hospodin je dobrý všetkým a Jeho zľutovania nado všetky Jeho skutky. Oslavovať ťa budú, Hospodine, všetky Tvoje skutky, a Tvoji svätí budú Ti dobrorečiť. Vravieť budú o sláve Tvojho kráľovstva a hovoriť o Tvojej hrdinskej sile. To všetko nato, aby oznámili synom človeka Jeho hrdinskú silu a slávu nádhery Jeho kráľovstva. Tvoje kráľovstvo je kráľovstvom všetkých vekov a Tvoje panovanie nad jedným každým pokolením. Hospodin podopiera všetkých padajúcich a narovnáva všetkých zohnutých. Oči všetkých hľadajú v nádeji k Tebe, a Ty im dávaš ich pokrm na jeho čas. Otváraš Svoju ruku a nasycuješ každý živočích Svojou dobrotivosťou. Hospodin je spravodlivý vo všetkých Svojich cestách a svätý vo všetkých Svojich skutkoch. Hospodin je blízky všetkým, ktorí ho vzývajú, všetkým, ktorí ho vzývajú v pravde. Činí vôľu tých, ktorí sa ho boja, čuje ich krik a pomáha im. Hospodin ostríha všetkých, ktorí ho milujú, ale zahladí všetkých bezbožníkov.“ [Ž 145:8-10]

Aj ja by som chcel všetkých veľmi srdečne privítať v drahom mene nášho Pána. Je pekné, že sme mohli prísť zblízka i zďaleka, je pekné, že všetci vo všetkých národoch a jazykoch sa mohli pripojiť cez internet a mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná.

[pozdravy]

Áno, keď počujeme všetky tie mená... prosím nesmejte sa, ale keď som čítal všetky tie mená v e-mailoch, prišlo mi na myseľ Slovo zo Zjavenia, že všetci dostaneme nové mená [Zj 2:17],

s ktorými viac nebudeme mať žiadnu námahu. Nie pozemské mená, ktoré sme dostali, ale nové mená, ktoré budeme mať na celú večnosť.

Chcel by som dnes poďakovať obzvlášť všetkým bratom, ktorí prekladajú. Mohol by som začať bratom Siegfriedom Flectkom, ktorý bol ten prvý prekladateľ do iného jazyka, keď som v roku 1968 prekročil hranice do východnej Európy. Nech Boh brata Siegfrieda Flecka mimoriadne požehná. Ako ďalší je brat Jean-Lambert, ktorý je každý posledný víkend v Zürichu a každý prvý víkend tu. Boh ťa požehnaj, brat Jean-Lambert. Brat Ettienne Genton prekladá zhromaždenia – či už v Zürichu alebo tu – Boh ti požehnaj. V ruštine máme brata Kolju Wickenheisera. Boh ti mimoriadne požehnaj. Brat Jacek Dujak a brat Christoph Kupka prekladajú do poľštiny, brat Peter Vitsek do angličtiny, brat Erwin Pacheco do španielčiny, brat Claudio Miskys do portugalčiny, brat Michael Löscher do maďarčiny, brat Michael do jazyka urdu, bratia Peter Auner a Hermann Henrich do rumunčiny, brat Momchello Petrovic do srbochorvátčiny. Áno, sme Bohu zo srdca vďační aj za nášho brata Tatyho, ktorý ma sprevádza na všetkých cestách vo francúzsky hovoriacich krajinách. Sme jednoducho zo srdca vďační, že sa Boh postaral o všetky jazyky.

Dnes ráno prišiel ku mne do kancelárie brat Vasken a dal mi brožúry, ktoré vydávame v nemčine, angličtine a francúzštine – Koncil Boží a všetky ostatné brožúry – v perzskom jazyku a povedal: „Brat Frank, všetci môžu čítať, vytlačili sme to.“

Keď myslíme na to, aké možnosti nám Boh v tomto čase dal...

Chcel by som poprosiť obzvlášť tých, ktorí nemôžu hovoriť nemecky, anglicky alebo francúzsky, aby mali s nami trpezlivosť a spievali piesne spolu s nami, aby sme mohli byť jedno srdce a jedna duša. Väčšina melódiu piesní pozná a môže zo srdca spievať s nami.

Jedná sa nám skutočne o to, čo povedal náš Pán sám:

„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.“ [Mt 24:14]

Môžeme úprimne a otvorene povedať: Toto zaslúbenie sa naplnilo pred našimi očami. Všetky jazyky a národy počujú večne

platné evanjelium tak, ako to stojí v Zjavení 14:6. Muž Boží videl orla letieť nebesiami, ktorý zvestoval všetkým večne platné evanjelium. Nie nejaké ľuďmi vytvorené, ale to večne platné evanjelium zvestované všetkým národom a jazykom.

Žijeme skutočne v čase naplnenia biblických prorociev – či už s Izraelom alebo medzi národmi, s Cirkvou – vo všetkých úsekoch vidíme biblické proroctvá naplnené pred našimi očami. Myslíme obzvlášť na službu, ktorú dal Boh osobne bratovi Branhamovi. Musíme sa zamyslieť nad tým, že sa všemohúci Boh sklonil v ohnivom stĺpe ako v dňoch Mojžiša a osobne hovoril, udelil poverenie a presne povedal čo a ako sa stane. Predstavte si to, pri povolaní [br. Branhama] Pán povedal: **„Tak, ako boli dané dve znamenia Mojžišovi, tak budú dané tebe dve znamenia...“** Jedno bolo viditeľné na ruke, to ste už všetci niekoľkokrát z mojich úst počuli. Predstavte si to: Mojžiš mal svoju ruku vložiť na prsia a potom ju zasa vybrať a bola malomocná. Potom ju mal opäť vložiť na prsia, zasa vybrať a bola ako pokožka malého dieťaťa [2M 4]. Malomocenstvo tam bolo len na okamih a potom bolo všetko opäť normálne. Boh Pán bratovi Branhamovi povedal: **„Vezmi do svojej ľavej ruky pravú ruku človeka, ktorý bude v modlitebnej rade. Či to je nádor, rakovina alebo čokoľvek iné, čo táto osoba má, zjaví sa to na tvojej ruke. Povedz pacientovi, aby počas modlitby nezatváral svoje oči, ale mal ich otvorené, pretože v tom okamihu, keď ten nádor zmizne z ruky, je to uzdravené.“** Ľudia telesne cítili Božiu moc a s ďakovaním odchádzali.

Druhým znamením bolo, že Pán zjaví zo života ľudí v modlitebnej rade to, čo práve bolo potrebné v tom okamihu. Veľmi často som prežil, že brat Branham mohol povedať, odkiaľ títo ľudia sú, z akého mesta a s akými núdzami prichádzajú. Verím, že viac ako 1 500-krát mohol brat Branham povedať na základe videnia, ktoré mu bolo ukázané: „Tak hovorí Pán!“

Sme jednoducho vďační za neomylnú službu, ktorú Boh daroval nášmu milovanému bratovi, s ktorým som jedol pri jednom stole, cestoval v jednom aute, bol v jeho zhromaždeniach – jednoducho veľká prednosť, že môžem úprimne a otvorene povedať tak, ako Peter a Ján [1J 1:1-2]:

„...čo sme počuli, čo sme videli svojimi očami, na čo sme sa dívali, a čoho sa naše ruky dotýkali, o Slove života – a ten život sa zjavil, a videli sme a svedčíme a zvestujeme vám ten večný život...“

Smieme povedať s apoštolom Petrom [2P 1:16]:

„Lebo sme neišli za chytrácky vymyslenými bájkami...“

Nie, my sme nasledovali to drahé, vzácne a sväté Slovo a obzvlášť Slovo biblického prorocstva. Môžeme radostne povedať, že počas 2 000 rokov nebol stôl Pána nikdy prestretý tak bohato, ako teraz. Kedy predtým počas 2 000 rokov mohol Pán niekomu povedať: „Uskladni pokrm!“ Ani raz mu Pán nepovedal, že ho má rozdávať. Povedal mu len to, že ho má uskladniť.

Aj to musíme raz zmieniť, bratia a sestry: Po otvorení pečatí v marci 1963 nemohol brat Branham konať žiadne medzinárodné zhromaždenia ani misijné cesty. On jednoducho povedal: „Moja služba v Južnej Afrike ešte neskončila...“ Keď potom dostal vízum do Južnej Afriky, tak tam stálo: „Nesmie sa zúčastniť náboženských zhromaždení.“ Bratia a sestry, jeho srdce bolo jednoducho zronené. S bratom Jacksonom kázal v malom spoločenstve, ale nie ako predtým ku 300 000 ľuďom. Modlil sa za to, aby Boh Afriku milostivo navštívil. Keď bol brat Branham v Zürichu, videl letieť nemeckého orla nad Afrikou. V Afrike máme skutočne tie najväčšie zhromaždenia. Boh volá mocným spôsobom von zo všetkých pokolení a celého kontinentu.

Ak zájdeme do všetkých podrobností, tak môžeme jednoducho povedať: Boh daroval milosť a toto je deň, ktorý učinil Pán. Pre mňa je 2. apríl ten najdôležitejší deň. Mal som dôležité prežitia, či už v roku 1948, 1949 a počas všetkých 40 rokov Boh požehnal. Ak myslím na všetky tie zhromaždenia obzvlášť v severnom Nemecku a v Hamburgu... Predstavte si to: Brat Frank šiel na bicykli až do Hamburgu, aby mal účasť na medzinárodných zhromaždeniach... Ja som bol tiež raz mladý. Tiež som bol raz mladý... Jednoducho sme šli ešte s dvoma bratmi na bicykli z Krefeldu do Hamburgu, pretože som tam bol v predchádzajúcich rokoch požehnaný. Tiahlo ma to tam, kde bolo kázané Slovo a kde Boží Duch v tom čase premocne pôsobil.

Potom však prišiel 2. apríl 1962, ako to Boh Pán potvrdil skrze brata Branhamu 3. 12. 1962. Vidíme to potvrdené skutočne na celej zemi.

Aj to, čo sa deje tu: Dnes je tu v misijnom centre zhromaždených viac ako 1 200 ľudí – v hlavnej sále je asi 800 ľudí a v jedálni asi 440. Prišli sme, aby sme počuli Božie Sväté Slovo, aby sme hriešnikom povedali: „Je pre vás odpustenie. Prijmite to!“ Prišli sme, aby sme z Božieho Slova počuli a prijali poučenie, ako stojí napísané: „...*všetci budú učení Bohom...*“ [Jer 31:34 podľa nem. prekladu] Prišli sme, aby sme porozumeli biblickému prorocktvu a skutočne to podľa Boha zaradili tam, kam to patrí.

Možno ešte dve prežitia, ktoré sú pre mňa veľmi dôležité.

28. 12. 1978 bol tiež mimoriadny deň: „**Môj služobník, zhromaždi mi Môj ľud, všetkých, ktorí so Mnou uzatvorili zmluvu pri obeti! Ja im budem hovoriť Moje Slová!**“

Bolo to v strednej izbe v budove č. 15. Dokážete si predstaviť, čo pre mňa znamená počuť týmito ušami Pánov hlas: „...**zhromaždi mi Môj ľud ... Ja im budem hovoriť Moje Slová!**“

Ako Boží ľud, ako zmluvný Boží ľud! Pán s nami uzatvoril novú zmluvu. Matúš 26:26-28:

„...*toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.*“

Všetci tí, ktorí skutočne prijali odpustenie hriechov, boli skutočne zmierení s Bohom a mohli spievať: „*Od viny som bol očistený a prešiel som do radosti, naveky chválim Jeho, Spasiteľa...*“

Bratia a sestry, verte každému Slovu z celého srdca! Prijmite a uchopte ho. Dávajte však pozor: „**Môj služobník, zhromaždi mi Môj ľud...**“ Nie počuť ktoviekoho, ale počuť Pána a Slovo! „...**zhromaždi mi Môj ľud...**“ Nie mne alebo tebe, ale zhromaždiť Jemu Jeho ľud. „**Ja im budem hovoriť Moje Slová!**“ Všetky výklady pominú, ale Božie Slovo ostáva naveky [1Pt 1:25]. A toto Slovo je v nás.

Až oveľa neskôr som našiel Slovo z 5. Mojžišovej 4:10, kde Boh Pán povedal Mojžišovi:

„*Zhromaždi mi ľud, a dám, aby počuli Moje Slová.*“

Myslite na to raz! Náš Pán je ten istý včera, dnes a naveky [Žd 13:8]. Pán Starého zákona je Pán Nového zákona, pretože pri narodení nášho Spasiteľa bolo v Lukášovi 2:11 povedané:

„...narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán...“

Pánom bol On v celom Starom zákone a potom prišiel k nám a prijal telo, aby nám v tele z mäsa z milosti daroval vykúpenie. Všetko je Božia realita. **„Zhromaždi mi Môj ľud...“**

Musel som myslieť aj na to, ako mi Pán prikázal, aby som kúpil susedný pozemok. Musíte si to predstaviť. Aj keď máme počas nasledujúceho prvého víkendu v máji trochu núdzu, ide v zásade všetko dobre a my prosíme všetkých, ktorí chcú prísť, aby prišli.

Aj v tejto veci sme dostali pokyn od Pána – nedeľa 18. 7. 1976. Deň už takmer skončil, začal súmrak a ja som bol pri tomto Božom dome, keď zaznelo tak, ako počujete môj hlas: **„Môj služobník, choď na susedný pozemok a posväť mi ho. Stavaj na ňom, pretože prídu mnohí z rôznych krajín a budú potrebovať ubytovanie.“**

Predstavte si to – rok 1976, všetci sme počítali s návratom Pána, a to vlastne už pred odchodom brata Branhama domov. Ale obzvlášť po jeho odchode. Kto by si kedy pomyslel, že to bude ešte tak dlho trvať?

Povedzme však v zhrnutí: Boh sa o úplne všetko postaral. Táto budova mala okolo seba priestor len 6 m na tejto strane a 6 m na severnej strane, všetko ostatné patrilo susedom. Keď som nasledujúci pondelok zavolať tomuto mužovi, pán Tölke bol najväčším predajcom VW v Krefelde, a povedal som mu: „Chcel by som s vami o tom hovoriť“, tak mi povedal: „Pastor Frank, o tom vôbec nemôžeme hovoriť, nie je o čom hovoriť, musíme rozširovať prevádzku. Potrebujeme výstavné priestory a máme v pláne tam stavať...“ a položil. Presne o 21 dní v pondelok mi pán Tölke telefonoval: „Pán Frank, musím vám tento pozemok predať...“ a ešte v ten istý týždeň sme šli k notárovi.

Ak myslím na všetko, o čo sa Boh postaral, bratia a sestry, tak by sme mohli len ďakovať. Aj za všetky jazyky, v ktorých môže byť a je zjavené Slovo podávané ďalej.

Dovoľte mi čítať niekoľko biblických miest, pretože pre nás je Božie Slovo skutočne tým jediným a je nám všetkým [Mt 24:35].

„Nebo a zem pominú, ale Moje Slová nikdy nepominú.“

Boh sa stará o Svoju Cirkev, ktorá prichádza zo všetkých národov, jazykov a národností, a za to sme veľmi vďační.

V Zjavení 3:21-22 máme zaslúbenie dané premožiteľom z tohto časového obdobia, ktorí budú vytrhnutí a budú vidieť Božiu slávu:

„Tomu, kto víťazí, dám sedieť so Sebou na Svojom tróne...“

Počúvajte to!

„Tomu, kto víťazí, dám sedieť so Sebou na Svojom tróne...“

Chválený a velebený buď náš Pán! Aké vysoké povolanie – že budeme s naším Pánom a Spasiteľom 1 000 rokov kraľovať.

Premôžte! Premôžte všetko, čo vám stojí v ceste! Premôžte! Boh nám daruje milosť premôcť a patriť k zástupu premožiteľov. Hovorím vám: Boh nám dal vo Svojom Slove zaslúbenia a On ich naplňa tak iste, ako že ich dal. V každom časovom období Cirkvi je vyvolaný zástup premožiteľov, ktorý sa stretne s Pánom.

„Tomu, kto víťazí, dám sedieť so Sebou na Svojom tróne, ako som i Ja zvíťazil a sedím so Svojím Otcom na Jeho tróne.“

Trón v nebesiach je trónom Otca. Preto sa modlíme: *„Otče náš, ktorý si v nebesiach...“* [Mt 6:9]

Nikto sa nemodlí: *„Náš Synu, ktorý si v nebesiach...“*, ani *„Náš Svätý Duch, ktorý si v nebesiach.“* Modlíme sa: *„Náš Otče, ktorý si v nebesiach, posväť sa Tvoje meno...“*

Presne tak isto však poznávame, že Otec sa zjavil v Synovi: *„Immanuel, Boh s nami.“* [Mt 1:23]

Pre mňa je biblické usporiadanie všetkým!

Dúfam, že vás to nešokuje, ale niektorí sa modlia: *„Milovaný Pane, ďakujeme Ti za to, že smieme byť Tvoje deti.“* Také niečo neexistuje. Nie. My sme deti **Božie**. Musíme dávať dobrý pozor, kde stojí Pán a kde stojí Boh, kde stojí Otec a kde stojí Syn. Možno by som to teraz ani nemal hovoriť, ale pre mňa má každé Slovo svoje miesto a patrí to tam, kam to patrí.

„Vy, ktorí nie ste Mojím ľudom, budete nazvaní synmi živého Boha.“ [Rm 9:26 podľa nem. prekladu]

On sa zjavil ako Syn, a my sme stali Božími synmi a dcérami skrze vieru v Ježiša Krista, nášho Pána.

Tak, ako mohol náš Spasiteľ povedať v Jánovi 20: „Vstupujem k Svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi a k Svojmu Bohu a k vášmu Bohu“, tak poznávame, že sme prijali ustanovenie do synovstva a sme synovia a dcéry Božie na všetky veky a budeme hľadiť na Jeho tvár.

Ako napomenutie stoja pre nás nádherné miesta v liste Židom 10:36, že máme vytrvať až do dňa, ktorý Pán určil ku Svojmu návratu.

„Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zaslúbenie.“

Aké mocné Slovo – „vytrvať“ [podľa nem. prekladu]. Koľkí bratia a sestry hovoria: „Trvá to tak dlho.“

Áno, ak hľadáme späť na tých 50 rokov, počas ktorých bola zvesť nesená do celého sveta, totiž zvesť o návrate Ježiša Krista, o znovunapavení všetkého toho, čo raz, na začiatku v Cirkvi bolo. Stále znova prichádza otázka: „Kde je naplnenie?“ Nerobte si žiadne starosti! My, ako Jeho poslovia, zvestujeme Jeho Slovo, ale zodpovednosť za naplnenie toho, čo zaslúbil, prevzal On sám.

Ja nemôžem dať znovunapavenie, ale Boh môže dať z milosti znovunapavenie nad každú mieru a On to učiní tak iste, ako to On zaslúbil, ako sme čítali v jednom Slove – Boh dá „jarný i jesenný dážd“.

Sme jednoducho vďační, že vieme, že On bdie nad Svojím Slovom a pre nás, ktorí musíme zvestovať Jeho Slovo, je veľmi dôležité, že všetko činíme presne podľa Slova, ktoré nám povedal.

Čítajme k tomu z 2. Mojžišovej 40, kde stojí sedemkrát napísané niečo, čo ma tiež veľmi prekvapilo. Tu máme nariadenia, ktoré dal Pán Mojžišovi. Hlavnou vecou bola truhla zmluvy a to, čo malo byť zhotovené v svätyni a vo svätyni svätých. A tu skutočne stojí sedemkrát, že Mojžiš všetko vykonal presne tak, ako mu to Boh Pán prikázal.

Čítam vždy len poslednú časť verša. Najprv posledná časť verša 19:

„...tak ako prikázal Hospodin Mojžišovi.“

Učinil všetko tak, ako Pán Mojžišovi prikázal. V ďalšom verši stojí:

„A uniesol truhlu do príbytku a zavesil oponu zastrenia...“

A potom na konci verša 21:

„...a zastrel truhlu svedectva, tak ako prikázal Hospodin Mojžišovi.“

Jednoducho: *„Ako Hospodin prikázal Mojžišovi.“*

Na konci verša 23:

„...tak ako prikázal Hospodin Mojžišovi.“

Vo verši 25:

„...tak ako prikázal Hospodin Mojžišovi.“

Vo verši 27:

„...tak ako prikázal Hospodin Mojžišovi.“

Stále znova. Na konci verša 29:

„...tak ako prikázal Hospodin Mojžišovi.“

Na konci verša 32 opäť:

„...tak ako prikázal Hospodin Mojžišovi.“

Bratia a sestry, ak Boh niekoho povolá, tak dá pokyny a potom je absolútne nevyhnutné konať presne tak, ako to Pán prikázal. Ako často sa ma pýtajú na lokálne zbory, na starších a diakonov... Medzi poslednými ôsmimi otázkami stojí: „Je správne, že je len pastor a žiadni starší?“ Stále sú mnohé otázky. Potom myslím na Slovo Pána: „Môj služobník, nezakladaj lokálne zbory.“ Nesmiem sa zapájať do toho, čo sa deje v lokálnych zborech. Boh má vo všetkých krajinách a vo všetkých mestách bratov, ktorí nesú zodpovednosť v lokálnom zbore.

Presne tak, ako to stojí napísané v Matúšovi 24 – pokrm je podávaný ďalej tým, ktorí sú taktiež určení k tomu, aby rozdávali ten istý duchovný pokrm a podávali ho ďalej.

Niekedy tomu bratia nerozumejú a chcú, aby som dosadil starších a pastorov. To všetko sa nedá, ja musím zostať pri tom, čo

mi Pán povedal. Dnes sa v tomto zvestovaní nejedná len o lokálne zbory, jedná sa o Nevestu Baránka po celom svete, žeby sa všetci podriadili Božiemu poriadku.

Keď niekedy počujem, že je v jednom meste až osem rôznych skupín uprostred zvesti, tak to trhá srdce. Ľudia ešte vôbec nepochopili, o čo sa jedná. Každý by chcel niečo konať, každý by chcel niečím byť... Nie! Buď ukrižovaný s Kristom. A povedz: „Nie moja, ale Tvoja vôľa nech sa deje“ tak, aby prišla do Cirkvi jednota.

Ako to bolo v čase Mojžiša a potom aj v čase Jozuu i Šalamúna – hlavnú úlohu hrala truhla zmluvy [Joz 3:11, 1Kr 3:15].

V čase Jozueho šlo o to, aby bola truhla zmluvy nesená na pleciach kňazov a až potom prešli cez Jordán do zaslúbenej zeme.

Čo nám Boh daroval? Boh otvoril truhlu zmluvy, zjavil z trónu nanovo Svoje Slovo. Ak myslím na otvorenie siedmich pečatí a na to, aký bol Boh milostivý... Ak aj sám brat Branham nejakú myšlienku nedoviedol až do konca, tak môžeme čítať ďalej a vidieť, o čo sa jedná a kam to patrí. Nevie, čo to znamená pre vás, ale pre mňa je to skutočne deň, ktorý učinil Pán – vyvieť Svoj ľud von zo všetkého zmätku, zo všetkých vlastných výkladov, priviesť späť ku Slovu, aby boli posvätení v Slove, ako náš Pán zdôraznil obzvlášť v evanjeliu Jána 8:47:

„...kto je z Boha, počúva Slová Božie...“

Potom sa obrátil k učným Písma a povedal:

„...vy preto nepočúvate, pretože nie ste z Boha.“

Ak myslím na náš čas... koľkí vôbec nejdú do Slova, nevracajú sa späť do Slova, ale majú citáty, ktoré vykladajú podľa vlastného uváženia a to je jedna z mojich najväčších bolestí, ak je brat Branham spájaný s nejakým bludným učením. Brat Branham bol muž poslaný od Boha s absolútnym zjavením o páde do hriechu, o Starom a Novom zákone, o božstve, o vyvolení, o krste, o večeri Pánovej – všetko, čo stojí napísané v Božom Slove, Boh zjavil. Áno, Boží muž mohol dokonca povedať: „Anjel Pánov stál v mojej izbe a povedal mi, čo sa skutočne stalo v záhrade Eden. Dopoludnia zvedenie Evy a popoludnie spojenie s Adamom.“

Boh sa skutočne o všetko postaral. Kde by si bol ty, kde by som bol ja, čo by sme ja alebo ty vedeli, ak by Boh neposlal Svojho proroka, ku ktorému mohol hovoriť, ktorému mohol ukazovať videnia a pri ktorom stál anjel Pánov vždy po pravici. Aj tomu sa posmievať. Sú ľudia, ktorí sa jednoducho smejú na tom, že hovorím, že Pánov hlas prichádza zhora sprava. A to jednoducho bolí. Medzi ľuďmi viac nie je žiadnej Božej bázne. Náboženské namýšľanie – prorok tu a prorok tam... O čo ide nám?! Boh Pán má prvé a posledné Slovo a len to, čo stojí v Biblii, je Božie Slovo a biblické učenie, a tak to ostáva na všetky veky.

Mohli by sme zájsť do podrobností, ale povedzme ešte niekoľkokrát: Pre mňa je to mimoriadny deň a je za mnou 55 rokov. Myslím aj na všetkých bratov, obzvlášť na brata Russa, s ktorým sme boli navzájom mnoho rokov spojení od roku 1954. Kázal v Dortmunde v zbore svojho strýka. Boh mal od samého začiatku bratov, ktorí boli určení k tomu, aby tiež niesli Božie dielo. Myslím na večer, keď zaznelo – tak, ako vy počujete môj hlas: „**Môj služobník, posväť mi Leonarda Russa za staršieho a Paula Schmidta po jeho boku, pretože ich som k tomu určil.**“ Nedokážete si predstaviť, čo to znamená. Boh dal skutočne v každom ohľade od začiatku milosť.

Potom však, ako všetci viete, prišiel deň, v ktorom prišlo proroctvo, ktoré nebolo od Boha, a keď to Pán zjavil, tak sa to stalo... Jednalo sa o proroctvo, v ktorom zaznelo, že máme do služby posvätiť manželský pár – Klauza a Ruth.

Spievali sme jeden chórus za druhým a potom zaznelo proroctvo. Čo iné mi ostávalo. V proroctve zaznelo: „Hľa, Môj služobník...“ a potom som mal skutočne dojem, že nikto nemôže povedať „Tak hovorí Pán“, jedine žeby Pán hovoril. Potom prišla sobota 1978 a tak, ako počujete vy môj hlas... Sedel som v kancelárii, bolo asi 10 hodín ráno: „**Môj služobník, skúmaj Skutky apoštolov, či bol niekedy do služby povoláný muž spolu so svojou ženou.**“ Vždy, keď počujem hlas Pána, tak to má aj telesný účinok, ako si to žiadny človek nedokáže prestaviť. Keď som to potom musel prorokyni povedať, tak sa to stalo – neprijali to a bolo už len oznámené: „Musím ťa zničiť!“

Bratia a sestry, hovorím to z jedného dôvodu: Vyvarujme sa toho, konať alebo hovoriť niečo, čo by sme hovorili alebo konali z vlastného srdca. Nech sa z milosti deje v každom ohľade Božia vôľa – v našom živote i v živote Cirkvi, žeby sa nemohlo nič vkradnúť, ale bola zhromaždená pred Božou tvárou čistá pšenica.

Ako to brat Branham tak pekne povedal o pšeničnom poli, ktoré videl: „Pravá pšenica musí teraz dosiahnuť plnú zrelosť pred tým, ako bude zožatá úroda...“ a mne potom Pán ukázal zrele pšeničné pole a úrodu, ktorá má byť z milosti zhromaždená.

Bratia a sestry, v tento deň a aj v minulých dňoch som prešiel skrze mnohé veci. Spoločne hľadáme s vďačným srdcom späť na to, čo Boh učinil. Čo učinil nepriateľ, to sa pravdepodobne tiež muselo stať ako dopustená Božia vôľa tak, aby v Cirkvi viac nebolo žiadne zmiešanie, že by viac nebolo prinášané nič vlastné, ale Boží Duch mohol pôsobiť v čistote a pravdivosti. My predsa vieme, čo náš Pán povedal a zaslúbil.

Je mnoho biblických miest, ktoré mi ležia na srdci a ktoré by som rád čítal aj v súvislosti so všetkými vedeniami Pána. Bohu však buď zo srdca vďaka, že bdel nad Svojím Slovom a nad Svojou Cirkvou a že On Svoje dielo víťazne dokoná, pretože tak to stojí napísané. Dokonca aj to, že smrť bude pohltená vo víťazstve [1Kor 15:54]. Náš Pán je víťaz z Golgoty a On sám dokoná Svoje dielo spásy tak, ako dokonal Svoje dielo stvorenia.

My nesieme Božiu zvesť do všetkých končín zeme, aby aj tí poslední boli skutočne vyvolaní von, osobne prežili Svoju spásu, získali spojenie ku Bohu a vymanili sa zo všetkého ľudského a vplyvu a vplyvu toho zlého, boli postavení pod Boží vplyv Boha a Slova, žeby sme sa skutočne stali jedným srdcom a jednou dušou.

Ale k tomu patrí aj to, čo je napísané Skutkoch apoštolov, že oni „...skúmali Písma každý deň, či je tomu tak.“ [Sk 17:11]

My skúmame v Svätom Písme! A to nie preto, aby sme v ňom našli chyby, ale aby sme našli to, čo Boh zaslúbil, verili tomu a potom mali na tom účasť.

Tiež sa mi stalo veľkým – či už to bol Jozua – každé zaslúbenie, ktoré Boh dal, sa naplnilo, ako stojí napísané: „*Nepadlo*

nesplnené ani slovo zo všetkých tých dobrých slov, ktoré hovoril Hospodin domu Izraelovmu. Všetko sa splnilo.“ [Joz 21:45]

Všetci, ktorí posvätili svoje životy Pánu a sú pripravení nechať sa pokrstiť... Avšak asi nie tento záver týždňa, pretože som bol požiadaný odložiť krst na začiatok mája. Jedná sa však skutočne o to, aby skutočne všetci, ktorí svoj život posvätili Pánu, zároveň aj biblicky verili, biblicky jednali a nechali sa pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista.

Aj to som tu už niekoľkokrát povedal: V roku 1948 som bol pokrstený v mene Otca, Syna a Svätého Ducha, ale keď sme potom počuli, ako sa má vykonávať biblický krst, tak sme šli s bratmi k Rýnu a pokrstili sme jeden druhého v mene Pána Ježiša Krista. Musíme jednoducho všetkým povedať: Očistite sa, ktorí nesiete Slovo Pánovo, ktorí počujete Božie Slovo!

„Posväť ich v Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.“ [Jn 17:17]

A tiež:

„Vy ste už čistí pre Slovo, ktoré som vám hovoril.“ [Jn 15:3]

Skutočne všetko, každé učenie a tradície, všetko, čo nie je biblické, musíme odložiť, musíme úplne vyjsť z babylonského zajatia a nebrať so sebou žiadny babylonský plášť, ale ako často spievame v chóru: „Všetko nové, všetko nové...“, žeby Pán s nami mohol urobiť nový začiatok.

Slovo, ktoré som čítal minulú nedeľu v Zürichu, mám stále na mysli, bratia a sestry. Myslite na to, v Starom zákone, v prorokovi Micheášovi 7 od verša 18 stojí premocné Slovo:

*„Kde kto je silný Boh ako ty, ktorý odpúšťaš nepravosť a netrestajúc ideš popri prestúpení ostatku Svojho dedičstva? Nedrží navždy Svojho hnevu, lebo **má záľubu v milosti**. Zase sa zľutuje nad nami; zdeptá naše nepravosti. A zahodíš všetky ich hriechy do hlbín mora. Dáš Jakobovi pravdu, milosť Abrahámovi, čo si prisahal našim otcom od pradávnych dní.“*

Boh má záľubu v milosti. Aj to sme už povedali. Neexistuje žiadne pozemské more, ktoré by nemalo dno. Ale more Božej lásky... [Jn 3:16]

„Lebo tak miloval Boh svet, že Svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v Neho, nezahynul, ale mal večný život.“

Boh je láska a Božia láska k nám bola z milosti zjavená. Žijeme v dni spásy, v čase milosti. Ako Boh povedal už Mojžišovi:

„Zmilujem sa, nad kým sa zmilujem, a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem.“ [2M 33:19]

Je ešte mnoho biblických miest, ktoré mi skutočne ležia na srdci. Aj to miesto z 2. Korintňanom kapitola 5, verš 20:

„Teda za Krista posolstvom, ako čo by sám Boh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom!“

Nielen to, ale aj kapitola 3, že zástera, ktorú mal Mojžiš, aby sa v nej zahalil, ešte stále visí nad izraelským národom. A potom stojí napísané „...len s Kristom sa odstraňuje“ a len potom môžeme vidieť, aké vzácne je nám nielen Slovo, ale aj skutočnosť zjavenia Ježiša Krista, ktoré dal Boh Svojmu služobníkovi, aby ukázal všetkým služobníkom, čo sa má čoskoro udiat [Zj 1:1].

Povedzme v zhrnutí: Mojžiš učinil všetko tak, ako mu to Pán prikázal. Ján Krstiteľ mohol povedať:

„Ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, ten mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha, a že zostáva na ňom, to je Ten, ktorý krstí Svätým Duchom.“ [Jn 1:33]

On mohol povedať: „ten mi povedal“. On dostal priamy pokyn. A keď sa ho pýtali, kto teda je a či je Eliáš, tak jeho odpoveďou bolo jasné „Nie!“

A keď sa ho potom pýtali ďalej: „A kto si teda? Aby sme dali odpoveď tým, ktorí nás poslali. Čo hovoríš o sebe?“ [Jn 1:22]

Vtedy odpovedal: „Ja som hlas volajúceho na púšti: Urovnajte cestu Pánovu!“ [Jn 1:23]

Každý Boží muž poznal svoje povolanie, svoje poverenie a úlohu, ktorú mal v Božom kráľovstve vykonať.

Pavol jednoducho povedal:

„Mužovia bratia, vy viete, že si Boh od dávnych dní vyvolil medzi nami, aby skrze moje ústa...“ [Sk 15:7]

V deň Letníc Peter povedal, že na mieste Judáša musel byť vyvolený druhý a prešiel do Starého zákona a presne opísal, čo o tom stálo napísané už v Slove Žalmu.

V deň Letníc mohol Boží muž povedať:

„Ale toto je to, čo je povedané skrze proroka Joela: A bude v posledných dňoch, hovorí Boh, že vylejem zo Svojho Ducha na každé telo, a vaši synovia budú prorokovať i vaše dcéry, a vaši mládenci budú vídať videnia, a vašim starcom sa budú snívať sny.“

Presne tak mohol apoštol Pavol povedať, čo mu Pán pri povolání povedal a potom potvrdil [Sk 26:17-18]:

„...pohanov, ku ktorým ťa Ja teraz posielať, aby si otvoril ich oči...“

Skrze čo? Skrze pravé zvestovanie pravého Slova sú ľuďom otvorené duchovné oči. Preto mohol náš Pán povedať [Mt 13:16]:

„...vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú.“

Blahoslavené sú vaše srdcia, pretože prijímajú.

Dovoľte mi v tento deň ďakovať Bohu Pánu. Som vďačný za vás všetkých zo všetkých národov, jazykov a národností. Tak, ako Boh Pán zaslúbil Abrahámovi v 1. Mojžišovej 12:3: *„...a budú požehnané v tebe všetky čelade zeme“*, tak iste Pán povedal:

„Toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom...“ [Mt 24:14].

Neveste to však bude zvestované, aby vyšla von [2Kor 6:17]:

„«Preto vyjdite spomedzi nich a oddelte sa» hovorí Pán, «a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.»“

Ako vyjadril jeden brat: Boh v tomto čase sial semeno Slova so všetkými zaslúbeniami a praví veriaci, ktorí sú určení byť Nevestou Baránka, Slová počujú.

Pred tým, ako je v Matúšovi 24 písané o rozdávaní pokrmu, je tam reč o návrate Pána. V Matúšovi 24 sme opakovane napomenutí, aby sme boli pripravení na návrat Pána.

V Matúšovi 24 je nám ešte pred veršami 45 – 47 hneď nápadné, čo stojí vo verši 42:

„Teda bdejte, lebo neviete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príde váš Pán.“

„Preto teda bdejte každého času, modliac sa, žeby ste boli uznaní za hodných uniknúť všetkému tomu, čo sa to má diať, a postaviť sa pred Synom človeka.“ [Mk 21:36]

Z najhlbšieho presvedčenia verím, že všetci, ktorí teraz veria Božej zvesti, majú rešpekt pred Bohom, Jeho Slovom, pred povolaním, poslaním a poverením, budú k tomu patriť.

Všetkých tých, ktorí prechádzajú pomimo toho s rúhaním alebo opovrhnutím, musíme prenechať Bohu. V dňoch Mojžiša boli tiež ľudia, ktorí pohrdali, a preto to tak môže byť i v našom čase, že pohrdači, tak ako v čase Mojžiša, jednoducho nemajú žiadny rešpekt pred povolaním, ktoré dal Boh Mojžišovi, ale búrili ľud proti nemu.

Ak sa to deje v našom čase, tak to jednoducho patrí k tomu. Bohu však buď vďaka, že pravé vyvolené Božie deti nemôžu byť zvedené, ony zostávajú v milosti, v Slove, prežívajú svoju prípravu a sú bohato sýtené drahým a svätým Božím Slovom.

V tento deň uplynulo 55 rokov a Boh Pán bude mať vo večnosti bohaté ovocie, totiž so všetkými tými, ktorí uverili a prijali.

Náš Pán povedal:

„...ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma; a kto Mňa prijíma, prijíma toho, ktorý Mňa poslal.“ [Jn 13:20]

Povedzme aj to ešte na záver, bratia a sestry: Návrat Pána je veľmi blízko a my by sme chceli Pánu posvätiť obzvlášť všetkých mladistvých, žeby ostali triezvi vo všetkých svojich rozhodnutiach, aby všetko prebiehalo tak, aby neprišla žiadna potupa na meno Pána. Žeby všetci viedli prirodzený život, ale v srdci boli spojení s Bohom, neboli zotročení vecami tohoto sveta, ale ako stojí napísané [Jn 8:36]:

„Teda keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.“

Prajeme všetkým, obzvlášť mladistvým, aby sa rozhodli pre Pána a boli si vedomí toho, že aj oni majú byť pri vytrhnutí. Ak odtiaľto spredu zaznejú napomínajúce slová, tak predsa len z jedného dôvodu: Pretože by sme chceli, aby všetci, ktorí teraz

počujú a veria Božie Slovo, prežili svoju prípravu na slávny deň návratu Ježiša Krista, nášho Pána.

Ešte mi napadá, že keď som v januári 1981 prežil vytrhnutie, bratia a sestry, je to jednoducho premáhajúce! Keď sa Pán vráti a mŕtvi v Kristu povstanú a my, ktorí žijeme a pozostaneme, budeme premenení a potom budeme vzatí nahor k Nemu [1Kor 15:51-52].

Na základe toho, čo som videl, vám môžem povedať, že rúcha, ktoré mali všetci oblečené, boli žiarivo biele. Na každom z nich bol žiarivo biely lesk.

Bratia a sestry, „Čoho oko nevidelo a ucho nepočulo a čo na srdce človeka nevstúpilo, čo všetko Boh prihotovil tým, ktorí ho milujú.“ [1Kor 2:9]

Nech sú všetci na celej zemi požehnaní spolu s nami. Aj tu na našom kontinente od Fínska až po Palermu, od Konstancie až po Londýn a všade inde. Nech Boh Pán skutočne na celej zemi požehná a daruje z milosti vyvolanie von, aby všetci, ktorí teraz počujú Slovo, mohli veriť, prijať ho a prežiť svoju prípravu.

Nášmu Bohu buď česť na všetky veky. Amen. Povstaňme k modlitbe a spievajme *Taký, aký som, tak to musí byť*.

*Taký, aký som, tak to musí byť,
nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

Skloníme naše hlavy.

Drahí súrodenci, som premožený a som Bohu vďačný za to, čo obzvlášť počas uplynulých 50 rokov učinil po celej zemi, že daroval milosť, že Jeho sväté Slovo, ktoré ostáva až do večnosti, mohlo byť nesené do celého sveta. Som jednoducho vďačný za to, že to, čo bolo povedané bratovi Branhamovi, sa naplnilo. On povedal: „Nie ja, ale zvešť, ktorá mi bola zverená, predíde druhému príchodu Krista.“

Hovorím s hlbokou bolesťou: Všetci, ktorí ostali stáť pri bratovi Branhamovi, ktorí zriaďujú výstavné miestnosti, ktorí zriaďujú putovné výstavy, ostali späť, nezískali napojenie na to, čo

Boh konal po odchode Svojho proroka, a niekedy prechádzajú s rúhaním pomimo toho, čo Boh koná práve teraz.

Povedzme dnes s hlbokou vďačnosťou Pánu: Milovaný Pane, ďakujeme Ti za poslanie Tvojho zasľúbeného proroka, ďakujeme Ti za zvesť, ktorú si mu zveril a v ktorej bolo zjavené všetko, čo patrí k spásnemu plánu nášho Boha – či už evanjelizačná, učiteľská alebo prorocká časť. Boh skrze službu Svojho služobníka a proroka všetko zjavil a my smieme toto zjavené Slovo, čerstvé od trónu, ktoré sa stalo živým Slovom – nie litera, ale Duch ho zjavil. Dnes chceme na tomto mieste ďakovať za pokračovanie, za to, čo sa dialo v uplynulých desaťročiach po celom svete a chceme Pánu nasledovať, až kým neprejdeme od viery k realite.

Skôr, ako sa budeme spoločne modliť, dovoľte mi spýtať sa, či máme modlitebné priania, ktoré môžeme priniesť Pánu. Boh požehnaj. Sú všade. Včera sme zabudli Pánu priniesť mimoriadne modlitebné prianie, ktoré bolo prednesené z Čiech. Chceme skutočne všetko priniesť nášmu Bohu a On dáva odpoveď.

Pane, všemohúci Bože, Ty si videl všetky ruky, či už sú núdze duchovné alebo telesné, ó, Bože v nebesiach, Ty si sa o všetko postaral – o záchranu duše, oslobodenie ducha, uzdravenie tela – Ty si sa o všetko postaral. Ďakujeme Ti za dokonané dielo spásy na kríži Golgoty. Prinášame Ti všetkých, ktorí patria k Neveste Baránka, žeby verili, ako hovorí Písmo, a mali účasť na tom, čo Ty teraz konáš, žeby k viere pridali poslušnosť, žeby si z nás mohol urobiť ľudí, ktorí chodia po Tvojich cestách, ktorí Ti veria, Tebe dôverujú a spoločne prežijú dokonanie a prežijú plné znovunapravenie a ten neskorý dážď so všetkým, čo k tomu patrí.

Milovaný Pane, v tento pre mňa mimoriadny deň Ti posväcujem Tvoj krvou vykúpený zástup zo všetkých národov, jazykov a národností. Ó, Bože, ó, Pane, buď milostivý a požehnaj po celej zemi Svoju Nevestu.

Ďakujem Ti za to, že smieme žiť v čase, v ktorom sú tí poslední vyvolaní a pripravovaní.

Tebe, všemohúcemu Bohu vzdávame vďaku za to, že máš záľubu v milosti [Mich 7:18] a nechceš smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil.

Milovaný Pane, daruj milosť, že by sme opustili vlastné myšlienky, vlastné cesty a vlastnú vôľu a plne a cele sa vložili do Tvojich rúk a Ty si mohol s nami kráčať vpred, až kým spoločne nedosiahneme cieľ.

V tento deň, pre mňa deň spomienky, Ti ďakujem aj za misijné centrum, za techniku, za všetkých bratov, ktorí plnia svoje úlohy, aby mohol celý svet počuť. Požehnaj v celej Afrike a Ázii a na všetkých kontinentoch.

Ďakujeme Ti za to, že Svoje dielo v našich dňoch dokonávaš a že Tvoj príchod je blízko a že múdre panny stále znova prichádzajú, aby nanovo doplnili svoje lampy olejom Ducha a prijali jedno zjavenie za druhým a boli požehnané.

Kladieme ešte raz do Tvojich rúk všetkých starých, slabých, chorých, operovaných a tých, ktorí sú v núdzi a najmä všetkých mladistvých – áno, nás všetkých. Prosíme ťa, požehnaj z bohatstva Svojej milosti a dokonaj Svoje dielo. Chválené a velebené buď Tvoje sväté a nádherné meno Ježiš! Amen! Všetok ľud povedz: Amen! Amen!